

THE BUSY GENERATION

Questions

The Ibn Ezra's question seems far better than his answer. His question was that we are dealing with a life and death issue. 600,000 men left Egypt fully armed. Their archenemy is now descending upon them. The very masters who bled and tortured them for 210 years are now approaching to kill them. And the Jewish Nation far outnumbers the Egyptian. How is it possible that they wouldn't fight or that they would have been killed out?

His answer is that they were brought up as slaves to their masters. Yet that doesn't seem to answer the very question. After all, why wouldn't they have stood up for their lives? While it may be true that they were once slaves, now they are free. These people are no longer their masters, so what is the logic in assuming the Jews would have lost that battle?

ספר שמות פרק יד

וַיִּפְרָעָה הַקְּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם
 נֹסְעֵ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְדֹד
 (יא) וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה הַמִּבְּלִי אִין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ
 לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מֵה זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם
 (יב) הֲלֹא זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חָדַל
 מִמָּנוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת מִצְרַיִם מִמָּתְנוּ
 בַּמִּדְבָּר
 (ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֵל תִּירָאוּ הִתִּיצְבוּ וַיִּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת
 יְדֹד אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם
 לֹא תִסְפוּ לְרָאִתֶם עוֹד עַד עוֹלָם
 (ד) יְדֹד יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן

אבן עזרא על שמות פרק יד פסוק יג

(ג) הַתִּיצְבוּ וַיִּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה' - כִּי אַתֶּם לֹא תַעֲשׂוּ מִלְחָמָה
 רַק תִּירְאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה' אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם. יֵשׁ לְתַמּוּהָ
 אִיךָ יִירָא מַחְנֵה גְדוֹלָה שֶׁל שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ מֵהַרְדּוּדִים
 אַחֲרֵיהֶם. וְלִמָּה לֹא יִלְחֲמוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל בְּנֵיהֶם. הַתְּשׁוּבָה
 כִּי הַמִּצְרַיִם הֵיוּ אֲדוֹנֵי יִשְׂרָאֵל וְזֶה הַדּוֹר הַיּוֹצֵא מִמִּצְרַיִם
 לָמַד מִנְעוּרָיו לְסַבּוֹל עוֹל מִצְרַיִם וּנְפִשׁוֹ שְׁפֵלָה. וְאִיךָ יוֹכֵל
 עֵתָה לְהִלָּחֵם עִם אֲדוֹנָיו. וְהֵיוּ יִשְׂרָאֵל נֹרְפִים וְאִינָם מְלֻמָּדִים
 לְמִלְחָמָה. הֲלֹא תִרְאֶה כִּי עַמְלֵק בָּא בְּעַם מוֹעֵט וְלוֹלִי תִפְלַת
 מֹשֶׁה הִיָּה חוֹלֵשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל. וְהַשֵּׁם לְבָדוּ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
 גְּדוֹלוֹת. וְלוֹ נִתְכַנְּנוּ עַלִּילוֹת. סַבֵּב שֶׁמֵתוּ כָּל הָעָם הַיּוֹצֵא
 מִמִּצְרַיִם הַזְכָּרִים. כִּי אִין כַּח בְּהֵם לְהִלָּחֵם בְּכַנְעָנִים עַד
 שֶׁקָּם דּוֹר אַחֵר דּוֹר הַמִּדְבָּר שֶׁלֹּא רָאוּ גְלוּת. וְהִיתָה לָהֶם נַפֵּשׁ
 גְּבוּהָה כְּאֲשֶׁר הַזְכַּרְתִּי בְּדַבְרֵי מֹשֶׁה בְּפִרְשַׁת וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

Ibn Ezra

It is a wonder how a large camp of 600,000 men would be afraid of people chasing after them. Why wouldn't they fight for their lives and for those of their children?

The answer is that the Egyptians were masters to the Israelites, and the generation that was now leaving Mitzrayim had learned from its youth to suffer the yoke of the Egyptians. As a result, they were of lowly self-image. How could they possibly fight against their masters? It wasn't until the next generation came into being, those who had been brought up in the desert and hadn't seen slavery, that the Jewish Nation gained an elevated self-image.